

Resa till Skånelaholms slott och Sigtuna 25 augusti 2021

Det var ett fyrtiotal medlemmar från både Mälardalen-Hägersten och Fruängen-Älvsjö som hade anmält sig till resan.

Lite bättre väder hade vi väl hoppats på, men alla var glada att vi äntligen har fått komma i gång med våra aktiviteter igen.

Här kliver vi ur bussen väl framkomna till Skånelaholms slott, dagens första resmål.

Tyvärr fick vi inte fotografera inne i det vackra renässansslottet, som ligger alldeles vid sjön Fysingen mellan Upplands Väsby och Märsta.

Slottet och de två flyglarna rymmer idag möbler, konst, porslin, böcker och ett stort antal allmogeföremål som familjen Rettig, slottets sista privata ägare, samlade in.

En av de tre guiderna som visade oss runt tog emot i porten.

Efter den intressanta visningen och många trappsteg(!) senare smakade det gott med kaffe och bulle.

Det blev "ståfika" vid muren med vacker utsikt ner mot sjön.

Vi fick söka skydd för en plötslig regnskur.

I en av flyglarna finns en vagnsamling från 1800-talet. Bland andra ekipage finns en kupé som hade tillhört kung Karl XV (dock inte denna) innan den köptes av familjen Rettig.

Lite tid fanns det också att botanisera i slottsbutiken ...

... eller promenera ner till vattnet innan vi fortsatte färden...

... till Sigtuna, Sveriges äldsta stad, som grundades av Erik Segersäll runt år 980.

Den ursprungliga stadsplanen finns i stort sett bevarad och staden är ungefär lika stor nu som då.

Här är en grupp samlad utanför rådhuset, Sveriges minsta, från 1740-talet inför den guidade rundvandringen.

Längre ner på torget samlades en annan grupp.

Vår grupp fick sakkunnig guidning av en dam i gammaldags dräkt, som väl inte var så lämplig för det lite regniga vädret.

Hon började med att visa på kartskisser hur Sigtunas gatunät hade sett ut från början, vilket är i stort sett samma som idag i den centrala delen.

Sen gick vi Stora Gatan fram medan hon pekade ut de olika husen och deras betydelse.

Här är det Drakegården som idag hyser ett kommunalt kontakt-center och turistbyrå.

På en tvärgata ligger Tant Bruns kaffestuga, ett anrikt café i Sigtunas äldsta trähus, kanske så gammalt som från 1600-talet.

Både stavar och promenadscooter fungerade vid rundvandringen.

Det är idel spännande hus som kantar Stora gatan, så guiden hade mycket att berätta vid de olika stoppen.

På en tvärgata ner mot Mälaren ligger biografen Gröna Lyktan, som har mer än 90 år på nacken.

Här visas både aktuell film och operaföreställningar från Metropolitan i New York.

Vid ett litet torg vid sidan av Sigtuna Museum finns en bokkiosk i en utrangerad telefonkiosk, som man ville bevara men också utnyttja.

Sigtuna bibliotek och Sigtuna-stiftelsens bibliotek samlade in lämpliga böcker. Lagom till världsbokdagen den 23 april 2014 var den färdig för invigning.

Nu finns böcker lätt tillgängliga för alla och envar. Man kan lämna en bok och ta med sig en annan, precis som på våra "bokbytar-dagar".

I museet berättas Sigtuna kommuns historia från stenåldern, vikingatiden och fram till våra dagar.

Det besöket får vi göra en annan gång. Vi fortsatte vår promenad.

I Sigtuna stad finns runt 30 kända runstenar. Det är den plats i Sverige med flest runstenar.

Här finns också ett stort antal kyrkoruiner mitt bland bebyggelsen.

Efter den givande rundvandringen i Sigtuna stad äntrade vi bussen igen för en kort färd till Sigtunastiftelsen, som ligger i utkanten av den gamla staden.

Det var Manfred Björkquist, en framträdande person och präst vid den tiden, som 1915 grundade stiftelsen. Arkitekten John Åkerlund fick uppdraget att rita byggnaden.

Stiftelsen bedriver idag hotell- och konferensverksamhet. Man har ett omfattande bibliotek med Sveriges största pressarkiv. Man har också ett gediget kulturutbud, med bland annat författarmöten och samtalskvällar och även retreatar med meditation och avslappning.

Stiftelsen delar årligen ut stipendier till författare som får fritt uppehälle några veckor och kan då använda biblioteket och klipparkivet för forskning och koncentrera sig på sitt skrivande.

Redan 1917, när Sigtunastiftelsen invigdes, fanns viljan att vara en plats för dialog och öppenhet. Tiderna förändras men ambitionen är densamma – ”här erbjuds en plats för gränsöverskridande möten” (enligt deras informationskrift).

Här i den vackra rosenträdgården med dess valv får man känslan av ett kloster i medelhavsmiljö.

Vid sidan ligger matsalen, där vi fick lunch direkt vid ankomsten.

Det smakade väldigt bra, eftersom klockan hade passerat 13 vid del laget.

Många valde att sitta utanför matsalen i pelargången vid rosenrädgården.

Efter lunchen samlades vi för en första introduktion. Sen delades vi även här upp i olika grupper för en guidad rundvandring.

Här är ena gruppen samlad i kapellet.

Byggnaden har många trappor och flera huskroppar åt olika håll och man kan till och med villa bort sig i korridorerna.

Här berättar guiden om hur tillvaron kunde gestalta sig på stiftelsen, till exempel på 30-talet, när Sven Stolpe och hans fru Karin och även Olof Lagercrantz var gäster där.

Den kärlekshistoria som då utspelade sig mellan Karin och Olof har Karins barnbarn Alex Schulman skrivit en bok om ("Bränn alla mina brev") som nu ska bli film, till stor del inspelad på plats här.

Ytterligare många trappsteg blev det för att komma upp i tornet, som alltid har varit en populär plats att sitta och skriva eller tänka.

Och inte undra på det – med den härliga utsikten.

Efter rundvandringen blev det återresa till Liljeholmen efter en mycket givande dag.